

ZÁJMENA

Doplňte „sebou / s sebou“:

Nebyl si jist sám _____. Neměli _____ žádné peníze. Vezmete-li _____ malé děti, pak _____ hodíte, abychom to stihli. To se rozumělo samo _____, že vás vezmeme _____. Dítě _____ neklidně vrtělo. Kapr _____ házel ve vaně. Dělal si mezi _____ ze mě žerty.

Doplňte správné tvary zájmen:

Přátelé o (já) _____ věděli. Spatřil (já) _____ poprvé. Ví o (ona) _____ všechno. Kromě (ona) _____ tam nikdo nezůstal. Dej (ona) _____ také trochu jídla. Nevzpomněl si na (já) _____. Povídal jsem kamarádovi, co (já) _____ trápí. Ani (ona) _____ to nebudeme říkat. Nechtěl bez (ona) _____ nic dělat. Nic to pro (ona) _____ neznamena. Posad' se vedle (já) _____ a promluv si o celé události s (ona) _____. Rovněž (ona) _____ zaujala jeho kniha. Zamknul (já) _____ doma. Jdi tam beze (já) _____. Pošleš (já) _____ pozdrav z prázdnin? Kdy (ona) _____ to vrátíš? Podívej se (já) _____ do očí. Pro (já) _____ za (já) _____ to udělej. (Ona) _____ neporazíš. Porad' (ona) _____. Sluší (ona) _____ to. Snaž se (ona) _____ zbavit. Je zbytečné se (já) _____ ptát. Přál bych si (ona) _____ poznat dřív. Co se (ona) _____ stalo, že nejde? Vždyť ví, že na (ona) _____ čekáme.

Který z (její) _____ nápadů tě nejvíce nadchnul? Která z (jejich) _____ myšlenek se vám nejvíce líbí? O (náš) _____ nové škole jste už slyšeli? Všichni spoléhali na (vás) _____ ostražitost. Až půjdeš kolem (náš) _____ školy, zastav se u (já) _____. (Vaše) _____ babičce se už vede dobře, ale tu (naše) _____ jen tak z nemocnice nepustí.

Doplňte i/y, í/ý:

Děti zůstaly sam_____ doma. Setkala jsem se na zájezdě se sam_____ mi milými lidmi, nikdy nevyrazili do hor sam_____. Rodiče se dlouho rozmýšleli, než své dcery pustili večer ven sam_____. Růže byla sam_____ květ. V místnosti seděli sam_____ mladí studenti. Než přijde, musíte se obsloužit sam_____.

	Mužský r. živ.	Mužský r. neživ.	Ženský r.	Střední r.
1. p.	jenž		jež	jež
2. p.	jehož, něhož		jíž/níž	jehož/něhož
3. p.	jemuž/němuž		jíž/níž	jemuž/němuž
4. p.	jehož/něhož, jejž/nějž	jejž/nějž	jíž/níž	jež/něž
6. p.	(o) němž		(o) níž	(o) němž
7. p.	jímž/nímž		jíž/níž	jímž/nímž
1. p.	jíž	jež	jež	jež
2. p.	jichž/nichž		jichž/nichž	jichž/nichž
3. p.	jimž/nimž		jimž/nimž	jimž/nimž
4. p.	jež/něž		jež/něž	jež/něž
6. p.	(o) nichž		(o) nichž	(o) nichž
7. p.	jimiž/nimiž		jimiž/nimiž	jimiž/nimiž

Doplňte tvary vztažného zájmena „jenž“:

Konečně mám knihu, _____ jsem si tak dlouho přál. Matka bývá přítelkyní, _____ se svěřujeme se všim. Nastala chvíle, _____ se všichni obávali. Lidé, _____ prokážete dobrou službu, bývají často nevděční. To jsou spolužáci, s _____ jsme se celé prázdniny neviděli, ale o _____ jsme často slyšeli. Znovu šel cestou, _____ před lety denně chodíval. Děti netrpělivě vyhlíželi babičku, _____ už od rána čekaly. Čeští bratři často schovávali knihy, za _____ by byli i život položili. Přišel pán, _____ tu už jednou byl, a dítě, _____ znám. Viděl jsem zloděje, _____ už jednou trestali. Sledovali mě pořád stejní lidé, _____ jsem se nemohl zbavit. Zahlédl jsem policisty, _____ běželi. Narodil se v Lidicích, _____ byly za války vypáleny. Vesnici, _____ hořela, jeli na pomoc hasiči. Kapr má hřbetní a řitní ploutev, _____ udržuje rovnováhu.

	Mužský r. živ.	Mužský r. neživ.	Ženský rod	Střední rod
1. p.	týž, tentýž (pán, hrad)		táž, tatáž (žena)	totěž (město)
2. p.	téhož (pána, hradu)		téže (ženy)	téhož (města)
3. p.	témuž (pánovi, hradu)		téže (ženě)	témuž (městu)
4. p.	téhož (pána)	týž, tentýž (hrad)	touž, tutěž (ženu)	totěž (město)
6. p.	(o) témž(e), tomtěž (pánovi, hradu)		(o) téže (ženě)	(o) témž(e), tomtěž (městě)
7. p.	týmž, tímtěž (pánem, hradem)		touž, toutěž (ženou)	týmž, tímtěž (městem)
1. p.	tíž, titíž (páni)	tytěž (hrady)	tytěž (ženy)	táž, tatáž (města)
2. p.	týchž (pánů, hradů)		týchž (žen)	týchž (měst)
3. p.	týmž (pánům, hradům)		týmž (ženám)	týmž (městům)
4. p.	tytěž (pány, hrady)		tytěž (ženy)	táž, tatáž (města)
6. p.	(o) týchž (pánech, hradech)		(o) týchž (ženách)	(o) týchž (městech)
7. p.	týmiž (pány, hrady)		týmiž (ženami)	týmiž (městy)

Doplňte vhodné tvary ukazovacího zájmena „týž/tentýž“:

Kdo má _____ problém jako já? Před dvěma lety jsme se přestěhovali a _____ roku se nám narodila dcera. To je už potřetí _____ otázka. Bavím se o _____ problému jako včera. Já věřím _____ slovům jako ty. S _____ názorem jsem se setkal i dříve. Na mnoha úřadech pracují stále _____ lidé. Snažím se věnovat svým dětem _____ péči, jakou věnovali rodiče mně. Pojedeme _____ spojem jako minule. Napiš to _____ tužkou, kterou jsi psal dopis pro něj. Nechtěla jít v _____ šatech do divadla znovu. _____ výsledků lze dosáhnout různými metodami. Od něj slyším stále _____ slova. _____ loděmi se dopravuje i písek. Nešel jsem tam z _____ důvodů jako ty. Odešel _____ cestou, kterou přišel. Dělalí _____ chyby jako my. Na hřišti hráli stále _____ chlapi. Chodím do _____ školy. Oba měli _____ myšlenku. Četla _____ knihu jako já. Máme _____ zásady. Bydlíme v _____ domě.

ČÍSLOVKY

	2	OBA	3	4
1. p.	dva/dvě	oba/obě	tři	čtyři
2. p.	dvou	obou	tří, třech	čtyř, čtyřech
3. p.	dvěma	oběma	třem	čtyřem
4. p.	dva/dvě	oba/obě	tři	čtyři
6. p.	(o) dvou	(o) obou	(o) třech	(o) čtyřech
7. p.	dvěma (rukama, ženami)	oběma (nohama, kostmi)	třemi	čtyřmi (mezi čtyřma očima)

Doplňte správné tvary číslovek:

Na (oba) _____ březích rostly vysoké topoly. Přiznám se, že (oba) _____ otázkám příliš nerozumím. S (dva) _____ sestrami se setkali naposledy v Praze. Do (dva) _____ minut musíme být zpět doma. Nelze sedět na (dva) _____ židlích. O (oba dva) _____ městech jsme mluvili v zeměpise. Mezi těmito (dva) _____ body veďte přímku.

Předčítal malému vnukovi pohádku O (tři) _____ prasátkách. V koutě stál stůl se (tři) _____ nohami. Na vrcholku hory počítali se (čtyři) _____ minutami odpočinku. Z těchto (čtyři) _____ svetrů bych si nevybral ani jeden. To bych neudělal ani (čtyři) _____ rukama. (Tři) _____ ranami ho srazil k zemi. Nemohu najednou mluvit se (čtyři) _____ lidmi.

Doplňte správné tvary číslovek:

Na (oba) _____ březích rostly vysoké topoly. Přiznám se, že (oba) _____ otázkám příliš nerozumím. S (dva) _____ sestrami se setkali naposledy v Praze. Do (dva) _____ minut musíme být zpět doma. Nelze sedět na (dva) _____ židlích. O (oba dva) _____ městech jsme mluvili v zeměpise. Mezi těmito (dva) _____ body veďte přímku.

Předčítal malému vnukovi pohádku O (tři) _____ prasátkách. V koutě stál stůl se (tři) _____ nohami. Na vrcholku hory počítali se (čtyři) _____ minutami odpočinku. Z těchto (čtyři) _____ svetrů bych si nevybral ani jeden. To bych neudělal ani (čtyři) _____ rukama. (Tři) _____ ranami ho srazil k zemi. Nemohu najednou mluvit se (čtyři) _____ lidmi.

21	dvacet jedna, jednadvacet	21.	jednadvacátý
1921	tisíc devět set dvacet jedna	1921.	tisící devítistý dvacátý první
4580	čtyři tisíce pět set osmdesát	4580.	čtyřtisící pětistý osmdesátý
200 000	dvě stě tisíc	200 000.	dvěstětisící, dvoustý tisíc
1 700 451	jeden milion sedm set tisíc čtyři sta padesát jedna		
1 700 451.	milióny sedmistý tisíc čtyřstý padesátý první		

Řeč je o 1 356 247 lidech. – Řeč je o miliónu třech stech padesáti šesti tisících dvou stech čtyřiceti sedmi lidech. (skloňujeme všechny členy)

– Řeč je o milion tři sta padesát šest tisíc dvě stě čtyřiceti sedmi lidech. (skloňujeme jen „konec“ číslovkového výrazu)

Číslice a značky zapište slovy (všechny správné varianty):

V roce 2004 jsme nasbírali 2 200 hub a podali jsme 100% výkon. Posledními 600 Kč jsem uhradil (12 měsíců trvající) předplatné. Počet dopravních nehod se zvýšil o 24 %. Nový úsek dálnice měří 52,4 km. Loni byl dokončen projekt počítající s 282 chatami. Silnice se opravuje mezi 269. a 271. km. Z katalogu na str. 8 si objednávám jen 1. kostým, i když musím přiznat, že by se mi líbil i kabát na 10. straně. Vlak přijíždí v 21.30. Vypůjčení kola stojí 5 €. O psaní zkratk a značek najdete poučení v Pravidlech českého pravopisu, 2. vydání, § 51, s. 35n.

Číslovky a značky napište číslicemi a symboly, uveďte všechny správné varianty:

V Brně prvního devátý tisícího devítistého devadesátého devátého roku / tisíc devět set devadesát devět. Zuby si čistíme nejméně dvakrát denně v naší koupelně o rozměrech dvakrát dva metry. Měl jsem co dělat, abych to stihl za směnu otočit třikrát s jedenáctiapůltunovým nákladem desetiprocentního roztoku kyseliny sírové. Chce to obrázek zmenšit, můžeš ubrat tak plus minus deset procent. Na zítra předpovídali teplotu plus jeden až minus tři stupně Celsia. Vstupenka do muzea stála třicet pět korun.